

КНИГА IV.

Либичето поврежда душата

Овдйй.

ГЛАВА I.

Ревността на християнитѣ. двама нѣком са условятъ за смѣла постыпка. Стѣнитѣ иматъ уши и най бече стѣнитѣ на храмоветѣ.

Желающійтъ да изучи първоначалната исторія на Христіанството, ще разумѣ лесно че за неговото вѣсторжествование е былъ необходимъ ози ревностенъ духъ, който, освободенъ отъ сѣкакъвъ страхъ и друга подобна мисль, вдъхновяваше поборницитѣ си и о-душевяваше мъченицитѣ си. Религіозната нетърпимостъ *поврежда* подвига на една тържествующа религія, а поддържа бѣдствуещата и гонимата. Нужно бѣше щото първитѣ Христіаны да мразятъ, да уничижаватъ сѣка друга вѣра за да съборжатъ поставенитѣ отъ нея пречкы. Нужно бѣше да вѣрватъ че евангеліето е единствената истинаа благовѣсть, но и че вѣрата въ него е единствено истината и нуждната за душевното спасеніе, и туй, за да бы, като насърчатъ послѣдователитѣ, да ги подцищаватъ на строгитѣ си догмы, и да ги блѣсятъ на опасното воюванье да оглашаватъ многобожницитѣ и езичницитѣ. Непреклонността на началата, които обѣщаватъ на малкото избрании по добродѣтельта небесното царство, и о-предѣляваше че божествата на езичницитѣ сѣ сѣщы демоны, а адскитѣ мѣкы назначены за сичкитѣ невѣрующы въ Христіанската вѣра, насърчаваше послѣдователитѣ за да са подвизаватъ съ сичкитѣ си силы за да привлекатъ подъ знамето си сѣкиго чловѣка който е свързанъ съ тѣхъ чрезъ пріятелство или роднинство ; О, колко и простото нив милосивно обръщанье къмъ чловѣка са распалваше отъ желаніето да прославятъ Вышнія ! За слава на Христіанската вѣра и за тържеството на Евангеліето Христіанинитѣ употребяваше смѣлы средства противъ безвѣріето на пиронизма, противъ сарказмитѣ на езическитѣ философы и противъ отвращеніето на народа, който бѣ навикналъ да вѣрва въ древнѣйшы божества, и самата му тѣзи религіозна нетърпимостъ спомогна за успѣха на предприятіето му. По-